

KRAJOWA IZBA
DIAGNOSTÓW LABORATORYJNYCH

DS-143-135/20
07. 02. 2020

Do druku nr 113

1.dz. 1/02/2020/

Warszawa, dnia 3 lutego 2020 r.

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

działając na mocy art. 47 pkt 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (Dz.U. 2019 r., poz. 849) samorząd zawodowy diagnostów laboratoryjnych wnosi o wprowadzenie następujących zmian **do projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2020.**

Krajowa Izba Diagnostów Laboratoryjnych wnosi o zmianę:

- art. 8 ust. 1 projektu ustawy poprzez dodanie po punkcie 2, punkt 3 o następującym brzmieniu:
„3) specjalizacje diagnostów laboratoryjnych, o których mowa w przepisach ustawy o diagnostyce laboratoryjnej”
- art. 8 ust. 3 projektu ustawy poprzez dodanie po punkcie 4, punktu 5 o następującym brzmieniu:
„5) podmiotom prowadzącym szkolenie specjalizacyjne, o których mowa w art. 30b ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (Dz.U. z 2019 r., poz. 849).

Uzasadnienie

W udostępnionym do konsultacji publicznych projekcie ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2020 istnieje konieczność zmiany brzmienia art. 8 ust. 1 i 3 ponieważ obecne brzmienie treści przytoczonych dyspozycji budzi zasadnicze wątpliwości z punktu widzenia art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który stanowi, że wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny oraz art. 70 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wskazuje, że władze publiczne zapewniają obywatelom powszechny i równy dostęp do wykształcenia.

Zgodnie z art. 30 ustawy o diagnostyce laboratoryjnej (Dz.U. z 2019 r., poz. 849), dalej: *u.d.l.*, diagnosta laboratoryjny ma prawo i obowiązek pogłębiania i aktualizowania wiedzy i umiejętności zawodowych, w tym w szczególności ma prawo do uzyskiwania tytułu

KRAJOWA IZBA DIAGNOSTÓW LABORATORYJNYCH

specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia. Art. 30a ust. 1 u.d.l. stanowi, że diagnosta laboratoryjny uzyskuje tytuł specjalisty, o którym mowa w art. 30 u.d.l., po odbyciu szkolenia specjalizacyjnego, ustalonego programem specjalizacji i zdaniu Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego Diagnostów Laboratoryjnych, zwanego dalej "PESDL".

W ocenie samorządu zawodowego propozycja brzemienia *art. 8 ust. 1 i 3 projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2020* podtrzymuje stan faktyczny i prawny polegający na nieuzasadnionym zróżnicowaniu diagnostów laboratoryjnych względem innych grup zawodowych, w szczególności: lekarzy, lekarzy dentystów, pielęgniarek i położnych ponieważ ustawodawca kwestię opłat za szkolenie specjalizacyjne osób wykonujących zawód medyczny uregulował odmiennie w stosunku do wybranych arbitralnie przez siebie grup zawodowych wykonujących zawód medyczny, w tym: pielęgniarki, położne, lekarzy i lekarzy dentystów w stosunku do których określił, że zarówno szkolenie specjalizacyjne jak i sam egzamin końcowy są finansowane ze środków publicznych, zaś inne grupy zawodowe, w tym diagnostów laboratoryjnych pozostawił w odmiennej sytuacji prawnej określając, że w ich przypadku szkolenie specjalizacyjne i egzamin muszą być finansowane z własnych środków. Powyższe budzi wątpliwości natury konstytucyjnej w szczególności w aspekcie naruszenia konstytucyjnej zasady równości gwarantowanej przez *art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej*. Trudno o logiczne uzasadnienie dla odmiennego traktowania takich zawodów jak: pielęgniarki, położne, lekarzy i lekarzy dentystów względem diagnostów laboratoryjnych.

Należy w tym miejscu zwrócić uwagę na trudną sytuację zawodową i aktualny sposób wynagradzania diagnostów laboratoryjnych – **tj. grupy zawodowej liczącej kilkanaście tysięcy osób, pracującej w drugim szeregu, ale nad bardzo istotnymi, kluczowymi dla ustalenia stanu zdrowia i prawidłowego leczenia materiałami biologicznymi pacjenta, nie mając zapewnionych godziwych warunków zatrudnienia i wynagrodzenia, zwłaszcza w kontekście innych zawodów medycznych.** Dodać przy tym należy, że podobnie jak: pielęgniarka, położna, lekarz i lekarz dentysta, **diagnosta laboratoryjny to regulowany, samodzielny zawód medyczny oraz zawód zaufania publicznego, do którego dostęp podlega określonym ograniczeniom.** W kontekście powyższego istotnym jest, że obecnie diagnosty laboratoryjni są jedną z najmniej zarabiających grup zawodowych wśród zawodów medycznych, dlatego właśnie tym bardziej niezrozumiałym jest dlaczego diagnosty laboratoryjni jako osoby podnoszące swoje kwalifikacje zawodowe, co jak wiadomo wymaga nakładów finansowych większych niż tylko sama opłata za szkolenie mają ponosić tą opłatę z własnych środków.

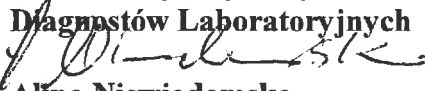
W konsekwencji wobec przytoczonej powyżej argumentacji zasadnym wydaje się zmiana brzemienia *art. 8 ust. 1 i 3 projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2020*. Tym bardziej, iż zgodnie z zapewnieniami

KRAJOWA IZBA DIAGNOSTÓW LABORATORYJNYCH

Ministerstwa Zdrowia nowelizacja ustawy o diagnostyce laboratoryjnej powinna być przyjęta w tym roku tj. w 2020 r. i istnieje duże prawdopodobieństwo eliminacji powyżej przytoczonych wątpliwości. Jednak nawet w przypadku eliminacji wątpliwości poprzez przyjęcie nowelizacji ustawy o diagnostyce laboratoryjnej, zasadnym wydaje się zmianę przedmiotowych dyspozycji w proponowanym *projekcie ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2020*, tak aby zasady w niej określone były możliwe do realizacji.

Działając w imieniu Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych jako Prezes KRDL zwracam się o pozytywne rozpatrzenie niniejszych uwag do przedmiotowego projektu ustawy.

Prezes Krajowej Rady
Diagnostów Laboratoryjnych

Alina Niewiadomska

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

